

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Tomáše Kocourka a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) I. D., b) L. N.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10.01-001486/18-002, a ze dne 18. 1. 2019, č. j. 10.01-001487/18-002 a č. j. 10.01-001488/18-002, v řízení o kasačních stížnostech žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2023, č. j. 29 A 116/2019-473,

t a k t o :

- I. Řízení o kasačních stížnostech žalobců a) a b) **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10.01-001486/18-002, neurčila advokáta žalobci b), rozhodnutím ze dne 18. 1. 2019, č. j. 10.01-001487/18-002 a č. j. 10.01-001488/18-002, nevyhověla žádosti obou žalobců a neurčila advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby ani jednomu z nich.

[2] Rozhodnutí žalované napadli žalobci a) a b) žalobou u Krajského soudu v Brně, který usnesením ze dne 21. 2. 2023, č. j. 29 A 116/2019-473, rozhodl následujícím způsobem: výrokem I. odmítl žalobu v té části, v níž žalobkyně a) brojila proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10.01-001486/18-002, protože se jí toto napadené rozhodnutí vůbec netýkalo, a zcela zjevně jí proto nesvědčila aktivní žalobní legitimace. Výrokem II. krajský soud zastavil řízení o žalobě podané žalobkyní a) proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2019, č. j. 10.01-001487/18-002 a č. j. 10.01-001488/18-002. Výrokem III. zastavil řízení o žalobě podané žalobcem b). Výrokem IV. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Řízení o žalobě zastavil krajský soud výroky II. a III. podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), proto, že žalobci neuhradili soudní poplatek za žalobu.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podali oba žalobci (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnosti, které byly Nejvyššímu správnímu soudu doručeny dne 16. 3. 2023. Oba stěžovatelé požádali o osvobození od soudních poplatků v řízení o kasačních stížnostech.

[4] Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 3. 5. 2023, č. j. 4 As 123/2023-107, žádosti stěžovatelů a) a b) o osvobození od soudních poplatků zamítl. Výrokem III. vyzval každého ze stěžovatelů k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Stěžovatele poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[5] Z údajů na doručenkách je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo oběma stěžovateli doručeno dne 9. 5. 2023. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 24. 5. 2023 (středa). Ani jeden ze stěžovatelů však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[6] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[7] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[8] Stěžovatelé byli řádně vyzváni k zaplacení soudního poplatku a poučení o následcích, které nastoupí v případě jeho nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatili, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasačních stížnostech stěžovatelů zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[9] V kasačních stížnostech oba stěžovatelé uplatnili také námitky podjatosti. Těmito námitkami se však Nejvyšší správní soud nezabýval, jelikož jejich skutečným obsahem nebyl, byť jen náznakem uvěřitelný vztah soudců ke stěžovatelům či k věci, jíž se kasační stížnosti týkají. Jednalo se výlučně o urážlivá a vulgární tvrzení na adresu jednotlivých soudců, jiných osob i soudů coby institucí. Jejich účelem tedy nebyla ochrana práv stěžovatelů, nýbrž snaha o dehonestaci a urážení představitelů veřejné moci. Takové podání nepoživá právní ochrany a soud k němu vůbec nemusí přihlížet (srov. rozsudky NSS ze dne 29. 9. 2021, č. j. 10 As 380/2021-13, bod 6, a ze dne 19. 7. 2019, č. j. 4 As 221/2019-33, bod 17, nebo usnesení ze dne 6. 1. 2022, č. j. Nao 222/2021-269; poslední dvě rozhodnutí byla vydána ve věcech stěžovatelů, takže jim jsou jistě známa).

[10] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech, neboť řízení o nich bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. června 2023

JUDr. Jiří Palla

pokračování

předseda senátu